

İyi ki Kendimim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Temmuz 2021

İnzivaya çekildiğim bir düş' ün ertesi düştüm bu aşka ve nice artı parantez yuhalayan iç sesimi bazense aşkın körüklediği ve lades diyen bir düş' ün düşünce özeti.

Kıyıma uğradığım ömrün son demindeyim
Belki de sondan önceki dönemeç demlendiğim
Dertlendiğim nice mizansen
Bazen karekökü kök hücremin
Bazense kekelediğim bir hicret
Her tebessüm ektiğimde göğe
Kükreyen şimşeğin silueti yakar da yakar içimi

Bir içimlikse her şiir
Derli toplu bir yalnızlık kadar
İçine düştüğüm çukur
Ah, gamzeleri aşkın çürük düşlerden kopan yas gibi
Yaşardığım ve yeşerdiğim bir gölgelik
Kâbus ertesi aydınlıkta içimi titreten
O sessizlikte saklıyım ses edense elbet kaderim.

Üşengeçse ruhum
Ütopyalarda yaşarken için için
Efemine gölgeler
Bazen bir buse tadında imgeler
Yüreğime sapanan her şarapnel parçası
Eş güdümlü bir roket gibi yağmaladığım kibri
İblisin
Kovaladığım gölgelerin
Kayıtsız ve kanıtsız bir ölüm gibi
Telaffuzu illa ki aşk ve özlem
Bazense geri dönüşü olmayan bir selam

Hüzündür hicretim
Hükmeden kaderin yükünde saklıyım
Yüzümde binlerce duygu
Jilet gibi diktığım her sözcükten

Arda kalan bir rüya gibi
Gözlerim açık gördüğüm ölüm öncesi
Doğmaksa yeniden şiirin dilinde
Bazense dile düştüğüm hikayenin özetinde
Kendinden fırrar eden sefil kahraman.

Cüretimse yerli yerinde
Uzayan burnum ve kırmızı şapkam
Yaşasın: şiir de hikâye de benim
Benden kaçtığım yakalandığımsa
Kendimsiz bir dünyadan arda kalan
İyi ki kendimim.